

МАНУЕЛ БАНДЕЙРА ДЪЛБОКО

Превод от португалски: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

Когато някога заспивах
в нощта на Сан Хуан,
имаше веселие и глъчка,
избухване на бомби,
бенгалски огън,
песни, викове и смехове
около лумналите клади.

Среднощ се будех.
Не чувах вече вик и смях.
Балони само
минаваха, в нощта
заскитани безмълвно.
Сегиз-тогиз
звънът на някакъв трамвай
прорязваше мълчанието само
като тунел.
Къде ли бяха тези,
които преди малко
танцуваха,
пееха
и се смееха
около лумналите клади?
Всички спяха.
Легнали си бяха всички
и спяха
дълбоко.

Когато бях на шест години,
не можах да видя края на празника на Сан Хуан,
защото бях заспал.

Днес не чувам вече виковете
на онова далечно време.
Мойта баба,

*моят дядо,
Татонио Родригес,
Томаса,
Роса,
къде са те?
Те всички спят.
Легнали си всички
и спят
дълбоко.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.